

μαρμάγκα

μαρμάγκα, η, ουσ. [<αλβ. merimage], είδος φαρμακερής αράχνης·

- το 'φαγε η μαρμάγκα, (για πράγματα ή μηχανήματα) χάθηκε ή καταστράφηκε: «άφησα για λίγο στο τραπέζι το δεματάκι που κρατούσα, και μέχρι να γυρίσω να το πάρω, το 'φαγε η μαρμάγκα || του 'δωσα τ' αυτοκίνητό μου να κάνει μια βόλτα, και το 'φαγε η μαρμάγκα, γιατί πήγε και το 'ριξε σ' ένα χαντάκι»·

- τον έφαγε η μαρμάγκα, **α.** έπεσε στην παγίδα, παγιδεύτηκε: «έχω δει πολλούς που έκαναν τον έξυπνο, αλλά στο τέλος τους έφαγε μαρμάγκα». **β.** έπαθε μεγάλο κακό, μεγάλη συμφορά: «έμπλεξε με την αλητεία και τον έφαγε η μαρμάγκα». (Λαϊκό τραγούδι: και οι δύο σ' αφασία, μα εκείνη σημασία που **τους έφαγε η μαρμάγκα** και με άλλον άντρα έκανε χαρτί). **γ.** πέθανε ή εξαφανίστηκε κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες: «είναι καιρός τώρα που τον έφαγε η μαρμάγκα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας